

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 417/2025-11

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], proti rozsudku Okresného súdu Galanta v konaní sp. zn. 14T/3/2024 a rozhodnutiam Krajského súdu v Trnave a Najvyššieho súdu Slovenskej republiky takto

r o z h o d o l :

1. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**
2. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu **n e v y h o v u j e .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa bez zastúpenia advokátom, o ktorého ustanovenie žiada, ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 23. júna 2025 domáha vyslovenia porušenia základného práva na spravodlivý súdny proces a ďalších bližšie nešpecifikovaných ústavných práv rozhodnutiami v jeho trestnej veci. Sťažovateľ v ústavnej sťažnosti opisuje, že bol nespravodlivo odsúdený za to, že sa na verejnosti obnažil so sexuálnym podtónom, čo popiera a tvrdí, že len skryto vykonával osobnú hygienu. Rozhodnutia súdov považuje za nespravodlivé a nedostatočne odôvodnené, založené na krivej výpovedi, nesprávnych skutkových zisteniach a nesprávnom právnom posúdení.

2. Sťažovateľ bol výzvou z 24. júna 2025, ktorá mu bola doručená 7. júla 2025, podľa § 56 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) vyzvaný, aby označil (i) toho, kto podľa neho porušil jeho základné práva a slobody, (ii) právoplatné rozhodnutie, ktorým podľa neho boli porušené jeho základné práva a slobody, (iii) základné práva a slobody, ktorých porušenie tvrdí, (iv) konkrétne skutkové a právne dôvody, pre ktoré malo podľa neho dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd, a predložil (v) kópie právoplatných rozhodnutí, ktorými malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd.

3. Na to sťažovateľ reagoval podaním doručeným ústavnému súdu 15. júla 2025, v ktorom uviedol, že nemá rozhodnutia, ktoré ústavný súd požaduje, a požiadal, aby ústavný súd kontaktoval

advokáta, ktorý ho zastupoval v namietanom trestnom konaní, a vyžiadal si tieto rozhodnutia od neho.

II.

4. Napriek výzve ústavného súdu sťažovateľovi ústavná sťažnosť nemá § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde ustanovenú náležitosť. Podľa tohto ustanovenia sťažovateľ k ústavnej sťažnosti musí pripojiť aj kópiu právoplatného rozhodnutia, ktorým malo dôjsť k porušeniu jeho základných práv a slobôd. Rovnako z ústavnej sťažnosti v rozpore s § 123 ods. 1 písm. b) zákona o ústavnom súde nie je zrejmé, ktorým z troch v ústavnej sťažnosti spomínaných rozhodnutí malo dôjsť k porušeniu základných práv sťažovateľa. Preto bola ústavná sťažnosť podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

5. Nebol dôvod na ďalšie odstraňovanie týchto nedostatkov postupom ústavného súdu, napríklad sťažovateľom navrhovanou výzvou advokátovi, ktorý ho zastupoval v trestnom konaní. Úlohou a už vôbec nie povinnosťou ústavného súdu totiž nie je komunikácia s fyzickými či právnickými osobami, ktoré nie sú účastníkmi konania pred ústavným súdom. Nemožno predpokladať, že by sťažovateľovi neboli doručené rozhodnutia z jeho trestného konania, a od i advokátom nezastúpeného sťažovateľa možno v konaní o ústavnej sťažnosti požadovať, aby si zabezpečil všetky náležitosti na podanie ústavnej sťažnosti. Úlohou ústavného súdu nie je pátrať po bližšie nešpecifikovaných a k ústavnej sťažnosti nepriložených rozhodnutiach. Práve naopak, túto povinnosť majú podľa § 123 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažovatelia.

6. Podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní pred ústavným súdom ustanoviť fyzickej alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom ustanoviť (I. ÚS 333/2020). V prípade ústavnej sťažnosti, pri ktorej je daný dôvod na jej odmietnutie, ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti. Preto neboli splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom a žiadosti sťažovateľa podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde vyhovené nebolo.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júla 2025

Robert Šorl
predseda senátu